

Şahiya Rêberêkî

Dîlan Zivingî

Di – 21- tîrmehê , sala-2005- an de , ez pêrgî dewat û şahiyê balikêş dihatim . Li ser çateriyekê , xelik li derdora zavê civiyabûn . Dahol û zurine Lêdiketin, ken û şahî , li ser rûyê hemiyar diyar bû . Lê tiştê bêtir , ku bala min dikşand; Ew pêlên xemgîniyê, li ser rûyê zavê nîşan didan . Wisan jî, bê dudilî, berve wî diçûm û pîroz dikir . Jê dipirsîm , ez benî : Çima ev dewat û şahiya te , bi vî rengî , li ser vê çateriyê û di çarçeweke teng û bi lez e ? . Bi serê min û te be , pir pêjin û xeyalên reş , di hiş û mêjiyê min de li hevdu dikevin . Ku tu , yan mirovekî gunehekarî , an li ser jina xwe dizewicî . Da ku , ev dewata te , bi vî rengî mîna mirovekî sêwî , an ji xwe bitirs e .

De ka , bêje çêroka te çiye ? ! . Wî , bi rûkî berkenî , pêşewaziya min dikir . Bi şêtmayî , serî li min hildida , kesereke kûr dikşand . Bersiva min , weha dida û digote : Ma ezê çi bêjim û çi nebêjim , çêroka min dirêj e , çerxa felekê , têra xwe bi min lîstiyê . Ez avêtime hembêza merc û rojên pir dijwar . Bi kurtebirî , dikarim bibêjim: Gunehê min tenê , ew e ku : Xwedê , ez kurd dame û xwedî bîr - bawer im , zora li ser gelê xwe yê Kurd li Sûriyê nasdikim .

Va ye bêtirî -30- salî ye , armanc û dilxweziya min ku , ez li ser şop û riya leheng û nemirên mina **Celadet Bedir-xan** , **Noridîn Zaza** , **Osman Sebirî** û H.W.D, ku wan bi serbilindî û li beramberî

evqas sal , ji bo ziman , dîrok û pêkanîna hêvî û armancên gelê Kurd , li vî welatê Sûriyê ye . Wê riyê , riya xebatê , ji nevî û nifşên nû guha re nîşan didim : va ye temenê min , weke dixuye , nêzîkî pêncî sal e . Lê belê hê jî , bê cîh û war im ... Ne mal , ne jin , ne jî zar û zêç im Li ber çavdêrî û bêbexitiya ev desthilata şoven ... Bi kesereke kûr , gotinên xwe dibirîn ... Hîngê , min dizanî ku , ew berpirsiyar û rêberêkî mezin e, ji tevgera niştimanperwer ya gelê me ya kurd e ...Min serê xwe jê re û li pêş wî ditewand ...Serkefitin û rojên xweş , ji wî û hemo hevriyên wî re hêvî dikir .

Lê belê , pir pirs , di serê min de , xwe hilididan . Ma gelo! . Ev ton zor û setema bi vê rengî , li tu deverên cîhanê , ji bilî vî welatî hene . Hêjayî gotinêye , merov bi bîr bîne ku , Sûriya me , ji roja roj ve îmza xwe xistiye bin fitik û lîsta mafên mirovan ! Dewat û şahî , li mirovên mîna zavê me ; qedexe ye ! Çiqas diyare ku , Sûriya me , li îmza xwe ne xwedî ye . Lewre jî , ew rûreş û gunehkar , li pêş xelikê der û hundir welêt xwe nîşan didin ! .

Tuştê hêvî û şahî dixiste dil , dilê mirov xweş û hênîk dikir ; ew bû : pêdarî û berxwedana xebatkarên gelê me yê Kurd e . Rojên li pêş yên rastî demiqurasî , dadimendî , pêkanîna mafên merov û milletên bindest e.